

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudkyní JUDr. Kateřinou Mrázovou, Ph.D. v právní věci

žalobkyně: **L. Š.**
bytem
zastoupen advokátkou Mgr. Veronikou Endryášovou
sídlem Orlí 27, 602 00 Brno

proti
žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**
sídlem Křížová 25, 225 08 Praha 5

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 1. 8. 2018, č. j.,

takto:

- I. Rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení ze dne 1. 8. 2018, č. j., **se ruší** a věc se vrací žalované k dalšímu řízení.
- II. Žalovaná **je povinna** zaplatit žalobci na nákladech řízení částku 5 200 Kč, a to do 30 dnů do právní moci tohoto rozsudku k rukám jeho advokátky Mgr. Veroniky Endryášové.

Odůvodnění

I. Vymezení věci

1. Žalobce brojil svojí žalobou proti shora specifikovanému rozhodnutí žalované (dále též „napadené rozhodnutí“), jímž byly zamítnuty jeho námitky proti prvostupňovému

rozhodnutí ČSSZ ze dne 11. 5. 2018, č. j. (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“). Žalovaná prvostupňové rozhodnutí potvrdila.

2. Prvostupňovým správním rozhodnutím byla zamítnuta žádost žalobce o změnu výše invalidního důchodu z důvodu zhoršení zdravotního stavu podle § 41 odst. 3 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „ZDP“), a pro nesplnění podmínek uvedených v § 39 odst. 2 písm. c) cit. zák. Podkladem tohoto rozhodnutí byl posudek o invaliditě Okresní správy sociálního zabezpečení Vyškov ze dne 24. 4. 2018, podle kterého byl žalobce nadále invalidní pouze pro invaliditu II. stupně dle § 39 odst. 2 písm. b) ZDP. Podle tohoto rozhodnutí tedy žalobci nadále náleží invalidní důchod pro invaliditu II. stupně.
3. Proti prvostupňovému rozhodnutí podal žalobce námitky, v nichž vyjádřil nesouhlas s posouzením jeho zdravotního stavu posuzující lékařkou MUDr. B. K. s tím, že jeho zdravotní stav je dlouhodobě nepříznivý a celkově rapidně zhoršený. Vzhledem k závažnému revmatickému onemocnění a dalším přidruženým onemocněním měl žalobce za to, že jeho obtíže odpovídají III. stupni invalidity.
4. Novým posudkem o invaliditě vypracovaným posudkovým lékařem ČSSZ dne 24. 7. 2018 bylo zjištěno, že žalobce je nadále invalidním pro invaliditu II. stupně, neboť míra poklesu jeho pracovní schopnosti byla z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu určena ve výši 60 %. Rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce s nejvýznamnějším dopadem na pokles jeho pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole XIII (postižení svalové a kosterní soustavy), oddíl D (systémová postižení pojiva), položka 1c (systémový lupus erythematosus, systémová skleróza, polyarteritis nodosa, polymyozitida, dermatomyozitida, vaskulitida, Sjögrenův syndrom středně těžké formy, trvale - středně aktivní, s výraznější poruchou funkce některých orgánů a systémů, se závažným snížením celkové výkonnosti při běžném zatížení, s častými recidivami) přílohy k vyhlášce Ministerstva práce a sociálních věcí č. 359/2009 Sb., o posuzování invalidity, pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti v rozmezí 40 – 60 %. Míra poklesu pracovní schopnosti u žalobce byla stanovena až na samotné hranici tohoto rozmezí, tedy na 60 %. V tomto hodnocení již bylo přihlédnuto k dalším zdravotním postižením, a také k jeho dělnické profesi, když nyní nepracuje a je veden na úřadu práce jako uchazeč o zaměstnání. Námitkám žalobce nebylo vyhověno, neboť bylo zjištěno, že zdravotní stav žalobce odpovídá II. stupni invalidity.

II. Žaloba

5. Žalobce podanou žalobou brojil proti správním rozhodnutím, jimiž byla zamítnuta jeho žádost o zvýšení invalidního důchodu. Tuto žádost žalobce podával v důsledku rapidního zhoršení zdravotního stavu, kdy měl za to, že zdravotní stav již neodpovídá pouze II. stupni invalidity. Zdravotní stav žalobce je celkově rapidně zhoršený. Ve správním řízení došlo k nesprávnému posouzení zdravotního stavu žalobce. V popředí potíží je systémový lupus erythematosus, Onemocnění je progredující, nevyléčitelné a způsobuje ztrátu schopnosti žalobce vykonávat soustavnou pracovní činnost. S ohledem na výše uvedené

žalobce soudu navrhl, aby napadené rozhodnutí žalované z důvodu nesprávného posouzení zdravotního stavu zrušil a věc jí vrátil k dalšímu řízení.

III. Vyjádření žalované k žalobě

6. Žalovaná ve svém vyjádření k žalobě nejprve zopakovala dosavadní závěry v této věci, které byly obsaženy v napadeném rozhodnutí. Podle žalované je žalobce nadále invalidní pro invaliditu II. stupně, neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu u něj poklesla pracovní schopnost o 60 %. V této souvislosti znovu připomněla závěry posudkových lékařů v posudcích OSSZ Vyškov a LPS ČSSZ Brno. Jelikož žalobce v žalobě nesouhlasil s medicínským posouzením svého zdravotního stavu, žalovaná navrhl, aby soud provedl důkaz novým odborným lékařským posouzením, které je pro účely přezkumného soudního řízení svěřeno zákonem posudkovým komisím Ministerstva práce a sociálních věcí (§ 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, ve znění pozdějších předpisů). Podle ustálené judikatury NSS je posudek těchto posudkových komisí považován za tzv. povinný důkaz, který musí soud provést, pokud přezkoumává rozhodnutí ČSSZ o invalidním důchodu.
7. Pokud nebude posudkem příslušné posudkové komise MPSV ČR prokázáno zvýšení stupně invalidity žalobce, žalovaná soudu navrhl, aby žalobu zamítl jako nedůvodnou. V opačném případě žalovaná ponechává rozhodnutí v této věci na úvaze soudu s ohledem na výsledky posouzení zdravotního stavu žalobce.

IV. Replika žalobce

8. V podané replice žalobce vyjádřil svůj nesouhlas s dosavadním postupem správních orgánů. Posudky OSSZ a ČSSZ nebyl zdravotní stav žalobce správně a komplexně zhodnocen. Žalobce poukázal mj. na to, že napadené rozhodnutí žalované žádným způsobem neřeší vliv masivní medikace na práceschopnost žalobce.
9. Žalobce setrval na svých žalobních námitkách o nesprávnosti posudků OSSZ a ČSSZ. Z tohoto důvodu si nechal sám zpracovat znalecký posudek z oboru zdravotnictví, odvětví různá, se specializací na posudkové lékařství, a to MUDr. V. L., soudním znalcem, jmenovaným zdejším soudem pro základní obor zdravotnictví, odvětví různá se specializací posudkové lékařství. Posudek tohoto soudního znalce ze dne 20. 12. 2018 žalobce předložil soudu společně s podanou replikou. Uvedený soudní znalec již zdravotní stav žalobce posuzoval, a to v souvislosti s dřívějším posudkem ze dne 22. 12. 2012. Rovněž tento starší znalecký posudek žalobce nechal založit do soudního spisu. V pozdějším znaleckém posudku z roku 2018 jmenovaný znalec mj. uvedl, že zdravotní stav žalobce je již pouze z důvodu časového faktoru oproti roku 2012, kdy byl vyhotoven předchozí posudek stanovující invaliditu III. stupně, zhoršený. Významnou příčinu zhoršení celkového zdravotního stavu žalobce tvoří nežádoucí účinky zavedené medikace. Jde zejména o účinky kortikoidů a imunosupresivní léčby, které sice tlumí progresi a příznaky základního onemocnění, avšak vedou k dalším závažným negativním účinkům. Žalobce dále poukázal na to, že soudní znalec ve svém posudku detailně rozebral jednotlivá

omezení žalobce v důsledku jeho onemocnění, a také na to, že vzhledem ke složitosti jeho případu a zvýšeným nárokům na odborné znalosti ohledně základního onemocnění (systémový lupus erythematoses) si soudní znalec k vyšetření žalobce přizval i revmatoložku MUDr. D. W. Závěrem soudní znalec uvedl, že u žalobce jde o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, pro který u něj klesla pracovní schopnost o 90 %. Jde tedy o invaliditu III. stupně.

10. K výše uvedenému znaleckému posudku žalobce ještě doplnil, že jej vypracoval soudní znalec z oboru zdravotnictví se specializací na posudkové lékařství, který má naprosto stejnou kvalifikaci k posuzování zdravotního stavu osob pro účely důchodového pojištění jako posudkoví lékaři posudkových komisí. Posudek tohoto soudního znalce má tedy stejnou důkazní sílu jako posudek, který by byl vypracován k žádosti žalovaného. Jelikož soudní znalec MUDr. L. ve svém posudku dostatečně objasnil zdravotní postižení žalobce a jeho invaliditu ve III. stupni, považuje žalobce vypracování dalšího znaleckého posudku za nadbytečné. V případě zadání nového znaleckého posudku žalobce navrhl, aby tento určil konkrétní zaměstnání, které je žalobce schopen vykonávat a současně přesvědčivě zdůvodnil, že touto činností nedojde ke zhoršení jeho zdravotního stavu. Ošetřujícím lékařem byl žalobce dosud shledán práce neschopným.

V. Jednání před krajským soudem

11. Krajský soud k projednání věci nařídil ústní jednání na den 30. 9. 2019, kterého se zúčastnil žalobce, jeho zástupkyně i zástupce žalované. V průběhu jednání soud zrekapituloval průběh soudního řízení a správního řízení, přitom vycházel ze spisů, které byly v této věci vedeny. Dále provedl důkaz posudkem Posudkové komise MPSV ČR ze dne 27. 2. 2019, jehož vypracování sice navrhla pouze žalovaná, ale bylo jej třeba i z důvodu stěžejních žalobních bodů, v nichž žalobce rozporoval správnost a úplnost dosavadního posouzení jeho zdravotního stavu. K obsahu posudku posudkové komise MPSV ČR ze dne 27. 2. 2019 se soud vyjádří v dalším bodě tohoto rozsudku v rámci posouzení věci. K dotazu soudu na provedení důkazu znaleckým posudkem MUDr. L. ze dne 22. 12. 2012 (starší posudek), který žalobce nechal do spisu založit spolu s podanou žalobou, zástupkyně žalobce uvedla, že na provedení tohoto důkazu již netrvá. Důvodem předložení tohoto staršího znaleckého posudku bylo to, že v době podání žaloby žalobce ještě nedisponoval aktuálním znaleckým posudkem. Ten byl teprve ve stavu zadání a zpracování znalcem, protože žalobce neměl jak prokázat svá tvrzení o svém špatném zdravotním stavu. Proto předložil tento starší znalecký posudek. Soud také považoval návrh tohoto důkazu (starší znalecký posudek MUDr. L.) za nadbytečný, protože jím nebylo dokazování prováděno. Zástupkyně žalobce ale naopak trvala na provedení důkazu novějším znaleckým posudkem MUDr. L. ze dne 20. 12. 2018, který si žalobce u něj v souvislosti s podanou žalobou zadal za účelem posouzení svého zdravotního stavu a stupně invalidity. Zástupkyně žalobce na provedení tohoto důkazu trvala i přes poučení soudu a provedení důkazu posudkem PK MPSV ČR ze dne 27. 2. 2019 u tohoto jednání. V této souvislosti je rozhodné právě ust. § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, ve znění pozdějších předpisů, podle něhož je lékařské posouzení zdravotního stavu žalobce svěřeno pro účely přezkumného soudního řízení posudkovým komisím, které za tímto účelem Ministerstvo práce a sociálních věcí zřizuje. Podle ustálené judikatury NSS je posudek těchto posudkových komisí MPSV ČR považován za tzv. povinný důkaz, jenž musí soud

provést, pokud přezkoumává rozhodnutí žalované o invalidním důchodu. Vzhledem k postoji zástupkyně žalobce soud přesto provedl při jednání důkaz znaleckým posudkem MUDr. L. ze dne 20. 12. 2018, který žalobce předložil. Ve znaleckém posudku byl detailně rozebrán zdravotní stav žalobce, a to i odborně po stránce revmatologické, neboť soudní znalec si vzhledem ke složitosti případu žalobce přibral k posuzování také revmatoložku MUDr. D. W. Soudní znalec v tomto posudku vycházel z obdobných podkladů jako posudková komise MPSV ČR při zpracování svého posudku ze dne 27. 2. 2019 (posudková komise měla ještě k dispozici některé další pozdější nálezy, včetně samotného posudku soudního znalce MUDr. L. ze dne 20. 12. 2018). Závěr soudního znalce MUDr. L. v jeho posudku ze dne 20. 12. 2018 byl v podstatě shodný se závěrem Posudkové komise MPSV ČR v jejím posudku ze dne 27. 2. 2019, tj. že byl žalobce shledán invalidním pro invaliditu III. stupně. Na základě výše uvedeného má soud za to, že provedený důkaz znaleckým posudkem MUDr. L., který si žalobce sám u něj zadal, byl pro posouzení a rozhodnutí této věci nadbytečný. V souladu s výše citovanou právní úpravou a recentní judikaturou správních soudů bylo totiž ve věci třeba, vzhledem k námitkám rozporujícím správnost posouzení zdravotního stavu žalobce, vyžádat posudek od Posudkové komise MPSV ČR, které jsou za tímto účelem Ministerstvem práce a sociálních věcí zřizovány a je jim svěřeno zákonem pro účely přezkumného soudního řízení odborné lékařské posouzení zdravotního stavu žadatele o invalidní důchod (§ 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, ve znění pozdějších předpisů). Posudek těchto posudkových komisí se podle ustálené judikatury NSS považuje za tzv. povinný důkaz, který musí soud provést, pokud přezkoumává rozhodnutí žalované o invalidním důchodu. V těchto intencích krajský soud také postupoval a za účelem přezkoumání zdravotního stavu žalobce si vyžádal posudek od PK MPSV ČR (viz výklad dále). Ve věci nebyly činěny další důkazní návrhy, pročez soud ukončil dokazování a s uvažováním konečných návrhů účastníků řízení přikročil k vyhlášení rozhodnutí ve věci samé.

VI. Posouzení věci krajským soudem

12. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí žalované podle skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalované (§ 75 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů, dále jen „s.ř.s.“), a dospěl k závěru, že **žaloba je důvodná.**
13. V nyní posuzované věci žalobce označil za sporný závěr žalované v tom, že hodnotila jeho dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav pouze invaliditou II. stupně a nikoliv III. stupně. Přitom jeho zdravotní stav je dlouhodobě nepříznivý a celkově rapidně zhoršený. Žalobcův zdravotní stav je závažnější, než jak jej zhodnotili lékaři posudkové služby. V popředí obtíží žalobce je totiž nevyléčitelný systémový lupus erythematosus, který u žalobce způsobil ztrátu jeho schopnosti vykonávat soustavnou výdělečnou činnost.
14. Podle § 38 ZDP má pojištěnec nárok na invalidní důchod, jestliže nedosáhl věku 65 let nebo důchodového věku, je-li důchodový věk vyšší než 65 let, a stal se ad a) invalidním a získal potřebnou dobu pojištění, pokud nesplnil ke dni vzniku invalidity podmínky nároku na starobní důchod podle § 29, popř. byl-li přiznán starobní důchod podle § 31, pokud nedosáhl důchodového věku, nebo ad b) stal se invalidním následkem pracovního úrazu.

15. Právní úprava posuzování invalidity a podmínek nároku na invalidní důchod je obsažena v § 38 a § 39 ZDP. Ust. § 39 ZDP upravuje 3 stupně invalidity. Jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu I. stupně [§ 39 odst. 2 písm. a) ZDP]. Pokud se jedná o pokles pracovní schopnosti nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu II. stupně [§ 39 odst. 2 písm. b) ZDP], a konečně v případě poklesu nejméně o 70 %, jde o invaliditu III. stupně [§ 39 odst. 2 písm. c) ZDP].
16. Při určování poklesu pracovní schopnosti se mj. bere v úvahu, zda jde o zdravotní postižení trvale ovlivňující pracovní schopnost, zda se jedná o tzv. stabilizovaný zdravotní stav a zda a jak je pojištěnec na své zdravotní postižení adaptován (dále též schopnost rekvalifikace a schopnost využití zachované pracovní schopnosti).
17. Podle § 41 odst. 3 ZDP se při změně stupně invalidity nově stanoví výše invalidního důchodu, a to ode dne, od něhož došlo ke změně stupně invalidity.
18. Správní rozhodnutí o nároku na invalidní důchod je závislé především na odborném lékařském posouzení. Podle právní úpravy platné a účinné po 31. 12. 2009 platí, že zdravotní stav a pracovní schopnost občanů pro účely přezkumného řízení soudního ve věcech důchodového pojištění a pro účely odvolacího řízení správního (tzn. námitkového řízení) posuzuje Ministerstvo práce a sociálních věcí, pokud napadené rozhodnutí bylo vydáno na základě posudku okresní správy sociálního zabezpečení; za tím účelem zřizuje jako své orgány posudkové komise. Při přezkumu takového rozhodnutí neposuzuje soud věcnou správnost posudku, neboť k tomu nemá potřebné odborné znalosti. Posudek posudkové komise MPSV soud hodnotí jako každý jiný důkaz podle zásad upravených v § 77 odst. 2 s.r.s., avšak s ohledem na mimořádný význam v tomto řízení bývá tento posudek důkazem rozhodujícím v případech, kdy z hlediska své celistvosti a přesvědčivosti nevzbuzuje žádných pochyb, a nejsou-li tu ani žádné jiné skutečnosti nebo důkazy, kterými by správnost posudku mohla být zpochybněna. Požadavek úplnosti a přesvědčivosti kladený na tyto posudky spočívá pak v tom, aby se komise vypořádala se všemi rozhodujícími skutečnostmi, především s těmi, které posuzovaný namítá, a aby své posudkové závěry náležitě odůvodnila. Jelikož žalovaná rozhoduje o nároku na invalidní důchod, příp. o změně tohoto nároku či jeho odnětí v dvouinstančním řízení, jsou zejména na její rozhodnutí v námitkovém řízení kladeny nároky na jasnost, srozumitelnost a úplnost odůvodnění (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 7. 9. 2011, č. j. 6 Ads 99/2011-43, přístupný na www.nssoud.cz).
19. Náležitosti posudku upravuje s účinností od 1. 1. 2010 v ustanovení § 7 vyhláška č. 359/2009 Sb. Posudek o invaliditě musí obsahovat mimo formálních náležitostí rovněž účel posouzení a datum posouzení zdravotního stavu a pracovní schopnosti pojištěnce, výčet rozhodujících podkladů o zdravotním stavu pojištěnce, z nichž orgán sociálního zabezpečení vycházel při posouzení zdravotního stavu a pracovní schopnosti pojištěnce, skutková zjištění, ke kterým orgán sociálního zabezpečení dospěl při posuzování zdravotního stavu a pracovní schopnosti pojištěnce, výsledek posouzení zdravotního stavu a míry poklesu pracovní schopnosti se stanovením, zda se jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, procentní míry poklesu pracovní schopnosti, stupeň invalidity, den vzniku invalidity, den změny stupně invalidity nebo den zániku invalidity, schopnosti využití

zachované pracovní schopnosti podle § 5 u pojištěnce, jehož míra poklesu pracovní schopnosti činí nejméně 35 % a nejvíce 69 %, a zda je pojištěnec v případě poklesu pracovní schopnosti nejméně o 70 % schopen výdělečné činnosti za zcela mimořádných podmínek. Obligatorní náležitosti posudku je rovněž odůvodnění výsledku posouzení zdravotního stavu a míry poklesu pracovní schopnosti. Jde-li přitom alespoň o invaliditu I. či II. stupně (tedy pokles pracovní schopnosti v rozmezí nejméně o 35%, avšak nejvíce o 69 %), musí posudek obsahovat rovněž tzv. pracovní rekomandaci, tedy doporučení stran vhodného druhu práce, kterou je pojištěnec schopen při svém zdravotním postižení vykonávat (srov. k tomu rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 6. 2012, č. j. 4 Ads 19/2012-18, přístupný na www.nssoud.cz).

20. Krajský soud doplnil dokazování, tedy vyžádal a provedl důkaz posudkem Posudkové komise MPSV ČR v Brně ze dne 27. 2. 2019. Krajský soud především shledal, že předmětný posudek má všechny formální náležitosti ve smyslu § 7 vyhlášky o posuzování invalidity, přičemž komise byla věcně příslušná a usnášeníschopná. Obsahově krajský soud shledal, že předmětný posudek vycházel z úplné zdravotnické dokumentace, žalobce byl jednání přítomen. Krajský soud považuje tento posudek za úplný a přesvědčivý ve smyslu ustálené judikatury. Posudková komise hodnotila zdravotní stav žalobce na základě lékařských nálezů v posudkové dokumentaci, dále nálezů doložených v námitkovém řízení a založených ve zdravotní dokumentaci praktického lékaře a též předložených v průběhu řízení před komisí.
21. V posudkovém hodnocení PK MPSV ČR mj. uvedla, že revmatologický nález MUDr. H. ze dne 18. 7. 2017 prokazuje zřetelné zhoršení revmatologického nálezu ve smyslu zhoršení artritid a synovitid, zejména drobných ručních a nožních kloubů, včetně kloubů zápěstních a hlezenních. Od tohoto data žalobci byla i navýšena medikace methotrexatem z 10 mg na 15 mg týdně. Došlo i ke zhoršení vertebrogenního syndromu polyetážového na smíšeném podkladě – při podkladě degenerativních změn v krční i bederní oblasti. U žalobce je dále popisován cervikobrachiální syndrom s parestesiemi na LHK a lumboischialgický syndrom. V červnu 2017 byla žalobci zavedena v ambulanci bolesti pro výrazné algie i léčba opiáty. Doložená následná vyšetření (provedena po datu vydání napadeného rozhodnutí žalované) potvrzují nezlepšený zdravotní stav u žalobce. Naopak dochází k dalšímu zhoršení, viz nálezy revmatologické a zhoršená je i denzitometrie z února 2019. Z revmatologického vyšetření MUDr. W. ze dne 26. 11. 2018 vyplývá závažné systémové postižení lupus erythematodes, které je jen hraničně udržováno masivní medikací (kortikoidů, imunosupresiv a analgetik/antiflogistik včetně opiátů), která má řadu nežádoucích účinků na oslabený organismus (těžká únava, vyčerpanost, sklon k obezitě, osteoporóza, kožní a svalová atrofie, ospalost, neschopnost řídit motorová vozidla, snížení pozornosti atd.). MUDr. W. ve svém nálezu nenalézá zaměstnání, které by posuzovaný byl schopen při svém postižení zvládnout.
22. PK MPSV ČR dospěla na základě prostudované zdravotní dokumentace a zjištěného stavu při jednání k závěru, že k datu vydání napadeného rozhodnutí (1. 8. 2018) šlo u žalobce o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, jehož rozhodující příčinou byl systémový lupus erythematodes. Jednalo se o středně těžkou formu s výraznější poruchou funkce systémů a se závažným snížením celkové výkonnosti při běžném zatížení.

23. Procentní míru poklesu pracovní schopnosti žalobce PK MPSV ČR hodnotila dle přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., ve znění platném v době vydání napadeného rozhodnutí podle kapitoly XIII., oddíl D položka 1c). Samotné postižení – systémový lupus erythematoses podle komise způsobuje pokles pracovní schopnosti žalobce v horní hranici rozmezí 40 – 60 %, tedy v tomto případě 60 %. Ostatní zdravotní postižení uvedená v diagnostickém souhrnu mají svou funkční závažností výrazný dopad na pracovní schopnost žalobce. Přihlíženo bylo rovněž ke schopnosti žalobce využívat dosažené vzdělání, zkušenosti a znalosti a též schopnost pokračovat v předchozí výdělečné činnosti, což při dosaženém vzdělání, věku, celoživotní dělnické profesi i dlouhodobé evidenci na úřadu práce, je minimální. Proto PK MPSV ČR navýšila horní hranici poklesu pracovní schopnosti o 10 %, celkově tak činí pokles pracovní schopnosti žalobce 70 %, což odpovídá invaliditě III. stupně.
24. V posudku se PK MPSV ČR vyjádřila také k datu vzniku invalidity, který stanovila revmatologickým vyšetřením MUDr. H. ke dni 18. 7. 2017. V rámci tohoto vyšetření bylo konstatováno zhoršení kloubního nálezu u žalobce s nutností změny medikace. V té době již měl žalobce i předepisovány z ambulance bolesti opiáty. Vzhledem k dlouhodobě nepříznivému zdravotnímu stavu, který má tendenci i po datu vydání napadeného rozhodnutí ke zhoršování, PK MPSV ČR vyhodnotila zdravotní stav žalobce jako trvalý, bez možnosti léčebného ovlivnění směrem ke zlepšení či stabilizaci. Proto již platnost posudku nebyla omezena kontrolním lékařským posouzením.
25. Krajský soud považuje posudkové hodnocení PK MPSV ČR v Brně za úplné a přesvědčivé, neboť komplexně zhodnotila zdravotní postižení žalobce, včetně nemožnosti vykonávat výdělečnou činnost. Vážné zdravotní postižení trvale ovlivňuje pracovní schopnost žalobce. Krajský soud považuje skutkový stav doplněný předmětným posudkem PK MPSV ČR za řádně zjištěný a úplný.
26. S ohledem na výše uvedené je třeba přisvědčit žalobci v jeho žalobních námitkách, neboť provedeným dokazováním bylo zjištěno, že žalobce bylo třeba skutečně k datu vydání napadeného rozhodnutí považovat za invalidního ve III. stupni invalidity, neboť jeho pracovní schopnost poklesla o 70 %. Byly tak splněny podmínky pro to, aby byl žalobci přiznán invalidní důchod pro invaliditu III. stupně, tj. pro změnu stupně invalidity z důvodu zhoršení zdravotního stavu. V rámci přezkumného řízení soudního bylo posudkovou komisí MPSV ČR potvrzeno, že žalobce splňoval podmínky pro invaliditu ve III. stupni podle § 39 odst. 2 písm. c) ZDP. V posudkovém závěru byly hodnoceny nové posudkově významné okolnosti, které nebyly hodnoceny již v předcházejícím posudku. Posudková komise se v posudku vyjádřila ke všem námitkám vzneseným žalobcem v rozsahu dostačujícím pro zhodnocení a posouzení žaloby. Po posouzení zdravotního stavu žalobce stanovila i III. stupeň invalidity, čímž zcela vyhověla žalobci z hlediska posouzení zdravotního stavu.
27. Krajský soud vyhodnotil zjištěný skutkový stav věci, tedy posouzení otázky stupně invalidity žalobce ve světle předloženého posudku PK MPSV ČR ze dne 27. 2. 2019. Shledal, že PK MPSV ČR vycházela z co možná nejúplnějších podkladů, včetně vyšetření žalobce při jednání komise. PK MPSV ČR se přiklonila k příznivějšímu hodnocení míry

poklesu pracovní schopnosti, které dostatečně odůvodnila. Nutno také připomenout, že proti závěrům tohoto posudku ani jedna ze stran ničeho nenamítala.

28. Krajský soud tak dospěl k závěru, že posudek PK MPSV ČR ze dne 27. 2. 2019 splňuje požadavky na úplnost a přesvědčivost, a proto ho soud považuje za stěžejní důkaz v otázce stupně invalidity žalobce. Skutkový stav v řízení před žalovanou tak nebyl podle názoru krajského soudu zjištěn dostatečně a řádně, protože je napadené rozhodnutí vadné.

VII. Závěr a náklady řízení

29. Ze všech shora uvedených důvodů krajský soud shledal žalobu za důvodnou, a proto napadené rozhodnutí zrušil podle § 78 odst. 1 s.ř.s. a věc vrátil žalované k dalšímu řízení.
30. V dalším řízení je žalovaná povinna vydat nové rozhodnutí o námitkách ve věci žádosti žalobce o změnu výše invalidního důchodu. Žalovaná bude v dalším řízení vázána skutkovým stavem zjištěným na základě provedeného dokazování v tomto soudním řízení (§ 78 odst. 6 s.ř.s.) a bude z něho vycházet při novém posouzení žádosti žalobce, tedy bude povinna vycházet z toho, že žalobce je od 18. 7. 2017 invalidní ve III. stupni invalidity. Současně bude třeba rozhodnout i o případném doplatku invalidního důchodu.
31. O náhradě nákladů řízení krajský soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s.ř.s., podle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobce měl ve věci plný úspěch, proto má právo na náhradu nákladů řízení vůči žalované. Žalobce byl v řízení zastoupen advokátkou. Odměna advokátky byla stanovena v souladu s § 35 odst. 2 s.ř.s., podle vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif). V daném případě se jednalo o 4 úkony právní služby (převzetí a příprava zastoupení, sepsí žaloby, sepsí repliky, účast na jednání u soudu dne 30. 9. 2019) a 4 režijní paušály ke jmenovaným úkonům, tedy ve výši 4x 1.000 Kč a 4x 300 Kč [§ 7, § 9 odst. 2, § 11 odst. 1 písm. a), d), g), § 13 odst. 4 advokátního tarifu], tedy celkem 5 200 Kč. Zástupkyně žalobce není plátcem DPH. V posuzované věci nebyl hrazen soudní poplatek za podanou žalobu. Celkem tedy byla žalobci vůči žalované přiznána náhrada nákladů ve výši 5 200 Kč a k jejímu zaplacení určil soud přiměřenou lhůtu.
32. Zástupkyně žalobce ve svém vyčíslení nákladů také požadovala uhradit výdaj vynaložený na pořízení vlastního znaleckého posudku od MUDr. V. L. ve výši 23 000 Kč. Soud náhradu tohoto výdaje žalobci nepřiznal, neboť s ohledem na § 60 odst. 1 s.ř.s. lze považovat za důvodně vynaložené náklady jen takové výdaje účastníka řízení, které byly nezbytné k dosažení úspěchu v řízení. Předmětný výdaj nebyl pro rozhodnutí o žalobě potřebný a ani nezbytný k dosažení úspěchu žalobce v řízení. K tomu soud dále připomíná argumentaci provedenou již shora. Odborné lékařské posouzení zdravotního stavu je pro účely přezkumného soudního řízení zákonem svěřeno posudkovým komisím Ministerstva práce a sociálních věcí (§ 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, ve znění pozdějších předpisů). Posudek těchto posudkových komisí je podle ustálené judikatury NSS považován za tzv. povinný důkaz, který musí soud provést, pokud přezkoumává rozhodnutí ČSSZ o invalidním důchodu. Proto soud

v posuzované věci – v přezkumném soudním řízení vyžádal posudek od posudkové komise MPSV ČR, která v souladu se zákonem provedla odborné lékařské posouzení zdravotního stavu žalobce. Tento posudek námitkám žalobce zcela vyhověl. Z tohoto pohledu tedy pořízení dalšího znaleckého posudku samotným žalobcem (posudek soudního znalce MUDr. L. ze dne 20. 12. 2018) bylo zcela nadbytečné a pro rozhodnutí o žalobě nepotřebné.

33. Důvodnost nákladů musí soud zkoumat také ve vztahu k vyčíslené odměně zástupce účastníka řízení, tj. zda úkony právní služby, které zástupce vyjmenoval, byly skutečně potřebné. Zástupkyně žalobce ve svém vyčíslení nákladů nárokovala také odměnu za úkon – vyjádření k výzvě soudu ze dne 9. 4. 2019. Obsahem tohoto podání právní zástupkyně žalobce bylo pouze obecné sdělení, že žalobce souhlasí se závěry posudku PK MPSV ČR. Uvedený úkon ve věci nic nového nepřinesl a nebyl potřebný. Jelikož nešlo o důvodně vynaložený náklad, soud nepřiznal za tento úkon zástupkyni žalobce odměnu.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno 30. září 2019

JUDr. Kateřina Mrázová, Ph.D., v. r.
samosoudkyně

Za správnost vyhotovení:
B. Z.